

3) когато, по причина на нѣкое събитие, стокитѣ трѣбва да се турѣтъ нейде приврѣменно, до гдѣто бѣде възможно да продължава пѣтя.

Въ случаитѣ на точки 2 и 3-а трѣбва да се извѣсти застрахователтъ, щомъ това е възможно.

Чл. 509. Застрахователтъ не е отговоренъ за щетата, ако, безъ да е имало нужда за това, прѣвозванието се е отклонило отъ обикновенния начинъ.

Ако застрахуваниятъ, безъ нужда, закжснѣва съ испращанieto или спедиранието на стоката, застрахователтъ не е отговоренъ за щетата, която е станжала прѣзъ врѣмето на закжсняването.

Ако тово закжсняване трае повече отъ единъ мѣсець или ако обозначениятъ приемачъ на мѣстоназначението закжснѣе съ приеманieto, застрахователтъ се освобождава отъ всѣка по-нататъшна отговорность.

Чл. 510. Ако указаниятъ приемачъ приеме стоката, прѣди да е установена щетата, отговорностьта на застрахувателя се прѣкратава.

Приемачтъ е длѣженъ вхтрѣ въ 8 дни отъ приеманieto да заяви на застрахувателя ония поврѣди, които не можѣтъ вѣнкашно да се забѣлѣзватъ, подѣ страхъ да загуби правото си за обезщетение въ това отношение.

Отдѣление 3.

За застрахуванието на живота.

Чл. 511. Договортъ за застрахуване на живота е онази сдѣлка, чрѣзъ която нѣкой, срѣщу заплащанie на една опрѣдѣлена цѣнность (премия), се задѣлжава така,